

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς συναφθείσης εἰς τὴν Γενεὴν τὴν 30ὴν Μαρτίου 1979 Διεθνoῦς Συμφωνίας τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ ἔτους 1979».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ παγκόσμιος παραγωγή τοῦ ἐλαιολάδου τὴν περίοδον 1917-1928 ἀνῆρχετο κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως εἰς 824.000 τόννους.

Κατὰ τὴν περίοδον 1973/74 - 1977/78 ἀνῆλθε κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως εἰς 1.400.000 τόννους. Ἡ παραγωγή αὐτὴ προβλέπεται ὅτι κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη θὰ σημειώσει περαιτέρω αὐξήσιν λόγω τῆς συνεχιζομένης ἐπεκτάσεως τῶν ἐλαιουργειῶν εἰς ὅλας τὰς ἐλαιοπαραγωγικὰς Χώρας καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ τῆς ἐντατικοποιήσεως τῶν ἐκμεταλλεύσεων τῶν ἐλαιῶνων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τρόπων καὶ μεθόδων ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς συγχρόνους τεχνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐξελίξεις.

Ἀπὸ τὸν Διεθνή Ἰσολογισμόν τοῦ ἐλαιολάδου προκύπτει ὅτι τὸ 92 % περίπου τῆς Παγκοσμίου Παραγωγῆς του καταναλίσκεται εἰς τὰς ἰδίαις ἐλαιοπαραγωγικὰς Χώρας οἵτινες καταβάλλουν προσπάθειαι διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως τοῦ προϊόντος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν καὶ τὴν ἐξαγωγήν τῶν πλεονασμάτων τῶν. Αἱ προσπάθειαι τῶν αὐτῶν προσκίπτουν εἰς ἐμπόδια ὀφειλόμενα εἰς τὸν ἀνταγωνισμόν τοῦ ἐλαιολάδου ἀπὸ τὰ σπορέλαια καὶ εἰς τὰς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις τῶν μεγάλων διακυμάνσεων τῆς παραγωγῆς ἐλαιολάδου, τὸσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν Χωρῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐμπορίαν τοῦ προϊόντος, με ἀποτέλεσμα νὰ καθίσταται δυσχερὴς ἡ διατήρησις καὶ ἀκόμη περισσότερο δυσχερὴς ἡ ἐπαύξησις τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ τοῦ ἐθισμένου εἰς τὸ ἐλαιόλαδον.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡ μὲν διεθνὴς κατανάλωσις τῶν σπορέλαιων αὐξάνεται ἀλματωδῶς, ἡ δὲ κατανάλωσις ἐλαιολάδου σημειώνει βραδύ ρυθμὸν αὐξήσεως.

ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας κατέστη ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη λήψεως μέτρων, εἰς διεθνῆς ἐπίπεδον, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ προϊόντος, ἡ καλλιέργεια τοῦ ὁποῖου ἀξιοποιεῖ, βασικά, ἐδάφη μικρῆς γονιμότητος εἰς ἡμιορεινὰς κλιμακῆς περιοχὰς καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποξοῦν πολυάριθμοι ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι εἰς πολλὰς Χώρας τοῦ κόσμου.

Εἰδικώτερον εἰς τὴν Χώραν μας, ἡ ἐλαιοκαλλιέργεια ἔχει ἰδιαιτέραν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν σημασίαν διότι ἀπασχολοῦνται 400.000 περίπου ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 30 % τοῦ συνόλου τῶν ἀγροτῶν, τὸ δὲ ἐσοδήμα ἐκ τῆς ἐλαιοκομικῆς παραγωγῆς ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν 12 % τοῦ κλυαριστοῦ εἰσοδήματος τῆς φυσικῆς παραγωγῆς τῆς Χώρας.

Διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἐπιτακτικῆς αὐτῆς ἀνάγκης προστασίας τοῦ ἐλαιολάδου ἐγένετο ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν (C N U C E D), ἡ Διεθνὴς Συμφωνία τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ ἔτους 1956, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3ης Ἀπριλίου 1958, ἣν ἐπεκύρωσεν ἡ Χώρα μας διὰ τοῦ Ν.Δ. 4120/1960 (ΦΕΚ 168/9.10.1960 Τ.Α'), καὶ κατέστη μέλος αὐτῆς. Ἐν συνεχείᾳ, κατηρτίσθη νέα Διεθνὴς Συμφωνία τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ ἔτους 1963 πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν προαναφερθείσης Συμφωνίας.

Τὴν Διεθνή Συμφωνίαν Ἐλαιολάδου 1963 ἐπεκύρωσεν ἡ Χώρα μας διὰ τοῦ Ν.Δ. 4530/1966 (ΦΕΚ 153/9.8.1966 Τ. Α') καὶ κατέστη μέλος αὐτῆς, ἀφοῦ κατετέθη ἔγγραφον ἐπικυρώσεώς της παρὰ τῆ Ἰσπανικῆ Κυβερνήσει (χώρα-θεματοφύλαξ τῆς Συμφωνίας αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 36 αὐτῆς). Ἡ εἰρημένη Συμφωνία παρετάθη πρῶτον μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1969, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Α.Ν. 590/68 (Φ.Ε.Κ. 233/1968 Τ. Α'), δεύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1973 διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 7ης Μαρτίου 1969, κυρωθέντος διὰ τοῦ Α.Ν. 683/1970 (ΦΕΚ 205/1970 Τ. Α'), τρίτον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1978 διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 23ης Μαρτίου 1973, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν.Δ. 129/1974 (ΦΕΚ 335/14.11.1974 Τ. Α') καὶ τέταρτον μέχρι 31.12.79

διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 7ης Ἀπριλίου 1978 καὶ ἡ Χώρα μας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μέλος τῆς Συμφωνίας ταύτης.

Εἰς τὴν Διεθνή Συμφωνίαν τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ ἔτους 1973 συμμετεῖχον αἰ κάτωθι χώραι :

α) Χῶραι κυρίως παραγωγικαί.

Ἀλγέριον, Εὐρωπαϊκαὶ Οἰκονομικαὶ Κοινότητες (Δυτ. Γερμανία, Βέλγιον, Λουξεμβούργον, Δανία, Γαλλία, Ἰρλανδία, Ἰταλία, Ὀλλανδία, Ἠνωμένον Βασίλειον), Ἰσπανία, Ἑλλάς, Ἰσραήλ, Μαρρόκο, Πορτογαλία, Συρία, Γιουγκοσλαβία, Τύνις, καὶ Τουρκία.

β) Χῶραι κυρίως εἰσχωρητικαί.

Εὐρωπαϊκαὶ Οἰκονομικαὶ Κοινότητες, Λιβύη, Παναμά, Κόστα-Ρίκα, Δομινικανικὴ Δημοκρατία καὶ Αἴγυπτος).

Πρὸ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἰσχύος τῆς εἰρημένης Συμφωνίας τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ 1963, ὡς αὕτη παρετάθη διὰ τῶν ὡς ἑνω διαδοχικῶν Πρωτοκόλλων, κατηρτίσθη νέα Διεθνὴς Συμφωνία τοῦ Ἐλαιολάδου ἐν Γενεῇ τοῦ 1979 πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου τῶν προηγουμένων Συμφωνιῶν καὶ ἀναπροσαρμογὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν σημερινῶν συνθηκῶν καὶ τὰς προοπτικὰς τοῦ ἐγγὺς μέλλοντος, ὡς καὶ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν Ἐλαιοπαραγωγικῶν Χωρῶν.

Ἡ Συμφωνία αὕτη κατηρτίσθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ ἀνάπτυξιν CNUCED κατὰ τὴν διάσκεψιν τῶν Κρατῶν μελῶν αὐτοῦ, τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ ἐλαιόλαδον ἐν Γενεῇ ἀπὸ 20 - 30 Μαρτίου 1979.

Βασικοὶ σκοποὶ τῆς Διεθνoῦς Συμφωνίας τοῦ ἐλαιολάδου τοῦ 1979 εἶναι οἱ κάτωθι :

1. Προστασία τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν με τὴν ἐξασφάλισιν δικαίων τιμῶν τοῦ προϊόντος διὰ τῆς λήψεως μέτρων κοινῆς συμφωνίας ἀποβλεπόντων εἰς τὴν ὀμολοπήσιν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως τοῦ προϊόντος.

2. Συνεννόησις πρὸς κατάργησιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν χωρῶν, ὅστις ὀδηγεῖ εἰς σοβαρὰν ὑποτίμησιν τοῦ προϊόντος.

3. Καταβολὴ κοινῆς προσπάθειαι διὰ τὴν αὐξήσιν διεθνῶς τῆς καταναλώσεως τοῦ ἐλαιολάδου, διὰ τῆς τροποδοτήσεως συνεχῶς τῶν ἀγορῶν με ἐλαιόλαδον ἡγερημένης ποιότητος, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν καταναλωτῶν καὶ τῆς ἀσκήσεως παραλλήλως παγκοσμίου διαφημίσεως τοῦ προϊόντος κατ' ἐντολήν καὶ δαπάναις τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἐλαιολάδου.

4. Προώθησις τῆς διεθνoῦς συνεργασίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐμφανίζει ἡ παγκόσμιος ἐλαϊκὴ οἰκονομία.

5. Προώθησις τῆς ἐρεῦνης πρὸς βελτίωσιν τῆς καλλιέργειας τῆς ἐλαίας καὶ τῆς ποιότητος τῶν λαμβανομένων ἐλαιοκομικῶν προϊόντων καὶ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς.

6. Ἀνάπτυξις τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐλαιολάδου ἵνα αὐξηθῶν οἱ πόροι τῶν παραγωγικῶν καὶ ἱδία τῶν ἐν ἀνάπτυξιν εἰς αὐτῶν χωρῶν. λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν συμφερόντων τῶν καταναλωτῶν.

7. Προώθησις τοῦ Συντονισμοῦ τῆς πολιτικῆς εἰς τὸν τομέα τῆς παραγωγῆς, ἐμπορίας τοῦ ἐλαιολάδου καὶ ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

8. Μελέτη τῶν βιομηχανικῶν ἐλαιολάδου ἐν συσχετισμῶ με τὸ περιβάλλον καὶ σύστασις καταλλήλων λύσεων συμφώνως πρὸς τὰς συστάσεις τῆς Διασκέψεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος.

9. Καθιέρωσις ἐνιαίου διεθνoῦς τύπου συμβολαίου ἀγοραπωλησιῶν ἐλαιολάδου πρὸς διευκόλυνσιν τῶν συναλλαγῶν ὡς καὶ σύστασις διεθνoῦς Γραφείου Διαιτησίας καὶ Συμβιβασμῶν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν τῶν συναλλασσομένων εἰς τὸ διεθνῆς ἐμπόριον.

10. Ἐνοποίηση τῶν κανόνων ἀφορώντων εἰς τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐλαιολάδου καὶ τοῦ πυρηνελαιίου, ὡς καὶ τὰς μεθόδους ἀναλύσεως.

Ἡ ἰσχὺς τῆς Διεθνοῦς Συμφωνίας τοῦ Ἐλαιολάδου 1979 παρατείνεται μέχρι 31.12.1984. Δύναται δὲ αὕτη νὰ παραταθῆ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 49 αὐτῆς κατὰ δύο ἀκόμη ἔτη, ἤτοι μέχρι 31.12.86.

Παρέχεται εὐχέρεια, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 48 τῆς εἰρημένης Συμφωνίας, εἰς οἰονδήποτε μέλος νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Συμφωνίας ταύτης ἐὰν θεωρῆ ὅτι τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ζημιούνται ἐκ τῆς λειτουργίας ταύτης.

Ἐκ τῆς εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν τῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας ἀναμένεται ἡ διαμόρφωσις καλλιτέρων οἰκονομικῶν συνθηκῶν ἐργασίας ἐπ' ὠφελεία ὄχι μόνον τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν μας ἀλλὰ καὶ ἐτέρων τάξεων, ὡς βιομηχανῶν, ἐμπόρων, ἐλαιουργῶν, μεταφορέων, ἐπαγγελματιῶν κλπ., οἵτινες ἐξαρτοῦν ἐν πολλοῖς τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν καὶ δραστηριότητα αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐλαιολάδου καὶ γενικώτερον τῶν προϊόντων τοῦ δένδρου τῆς ἐλαίας καὶ βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν.

Οὐσιῶδες ὄφελος ἀναμένεται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν συναλλαγματικῶν μας πόρων μακροχρονίως λόγῳ αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν μας, προσέτι δὲ ἀναμένεται νὰ βελτιωθῆ τὸ εἰσόδημα τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν.

Ἡ χώρα μας, τρίτη κατὰ σειρὰν ἐλαιοπαραγωγὸς ἐν τῷ κόσμῳ κρίνουσα ὅτι ἐξυπηρετοῦνται καὶ προστατεύονται τὰ συμφέροντά της διὰ τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὴν Διεθνή Συμφωνίαν τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ 1979 ὑπέγραψε τὴν Συμφωνίαν ταύτην καὶ προέβη εἰς δήλωσιν προσωρινῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45 αὐτῆς.

Κατόπιν τῶν ἄνωτέρω ἡ Διεθνὴ Συμφωνία τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ 1979 ὑποβάλλεται πρὸς κύρωσιν, διὰ τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου κατ' ἄρθρον τοῦ ὁποίου εἰδικώτερον προβλέπεται :

Διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου κυροῦται ἡ εἰς Γενεύην συναφθεῖσα τὸ ἔτος 1979 Διεθνὴ Συμφωνία τοῦ Ἐλαιολάδου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου δευτέρου, παρέχεται ἡ δυνατότης ἀναγραφῆς, εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τῆς ἀναγκαιᾶς πιστώσεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Διεθνή Συμφωνίαν τοῦ Ἐλαιολάδου τοῦ ἔτους 1979.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τρίτου, ὀρίζεται ὡς χρόνος ἰσχύος τοῦ νόμου ὁ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ἄνωτέρω ἀποσκοπεῖ τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον θέτομεν ὑπ' ὄψιν σας πρὸς ψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1980

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἄναπλ. Συντονισμοῦ
Ι. ΠΑΛΛΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Ἐξωτερικῶν
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Οἰκονομικῶν
ΜΙΑΤ. ΕΒΕΡΤ

Γεωργίας
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμπορίου
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ